

направенъ бѣ отъ злато и черно жельзо. На камъчето имаше издълбанъ готически бройтъ 5, но не бѣше яко споевъ, и когато го испрѣвѣрташе нѣкой открываше Аметистъ на който имаше изображено микрографически оуи прѣисподне изображение, което видѣхмы вече впечатано на голѣмо восчено отпечатваніе върху пликата.

— Разумъ ли? попыта рыцарьтъ слугатъ си, отъ какъ му истълкува машинизмътъ на прѣстена.

— Разумѣхъ най добръ, отговори Яковъ.

— Гостинникътъ, продължаваше Раулъ; нѣма да ти направи другъ забѣлжкж, но ще ти пригоди още и ще ти въведе тутакъ си въ стаитъ на вторый катъ, дѣто ще ти остави самичкж. Въ този стаитъ на около ще да видишь голѣмы поставцы (супланы) за дрехы съ прѣтворы, въ тѣзи поставцы ще намѣришь много и всякакви облѣкла отъ разны шарове и за разны растове; тамъ ще си измишь дрѣхытъ и ще облѣчешъ други отъ този видъ, каквыто носятъ обыкновенно комисионеритъ. . . . Рыцарьтъ прѣвѣкж за малко.

Потърси изново въ малкото черапокожно ковчеже и извади изъ него жельзно ключе любопытно изваяно, което прѣвѣрташе между прѣститѣ си и продължаваше редѣтъ на приказкжтъ си, както слѣдува:

— Въ истѣитъ стаитъ близу до маскж има единъ голѣмъ ковчегъ, на който боята му го показва като да е направенъ отъ вето дърво червоѣдно. Този ковчегъ е жельзенъ и е закладенъ между дѣскытъ въ подѣтъ; ще го отворишь и него съ този ключъ.

Рыцарьтъ подаде на Якова ключето за което говоримъ и послѣ прибави.

Ватрѣ въ този ковчегъ ще заключишь пликътъ що е подъ бройтъ 2. А пликътъ съ бройтъ 1 ще го туришь въ най здравыйтъ джобъ на комисионерското си палто, и тогазъ ще